

การปกครองระบอบประชาธิปไตย

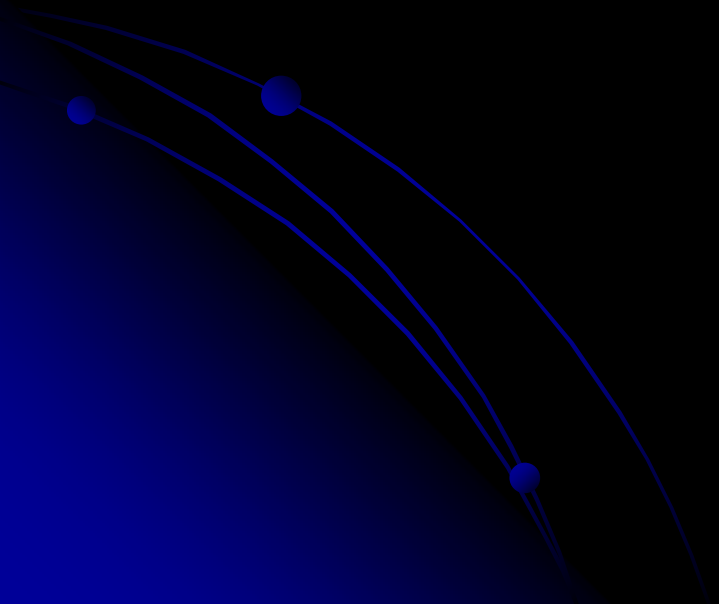

อำนาจธิปไตยเป็นของประชาชน

ประเทศไทยเป็นประเทศเอกราช มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ การปกครองที่มีอำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน โดยประชาชนจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองโดยใช้ระบบตัวแทน คือ การให้ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนไปทำหน้าที่ใช้อำนาจธิปไตยแทนตนเองแบบมีเงื่อนไขเป็นเวลาคราวละ ๔ ปี การเลือกตั้งจึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของการปกครองระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งการใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือลงสมัครรับเลือกตั้งในระดับต่างๆ ด้วย

หลักการประชาธิปไตย

ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย อันมี
พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขของประเทศ การปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยยึดหลักการสำคัญ ๖ ประการ คือ

๑. หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน และการมีส่วนร่วม ในการปกครองตนเองของประชาชน

หมายความว่า อำนาจอสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของปวงชน การปกครองต้องเป็นของประชาชน และเพื่อประชาชน โดยประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมโดยวิธีการต่างๆ เช่น การเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็น การแสดงความต้องการ การแสดงประชามติ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ หรือมีส่วนร่วมในการถอดถอนหรือโดยวิธีอื่นๆ ที่กำหนดไว้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน

๒. หลักเสียงข้างมาก แต่คุ้มครองสิทธิของเสียงข้างน้อย

หมายความว่า การตัดสินใจนโยบายสำคัญยึดถือเสียงข้างมากของ
ส่วนใหญ่เป็นหลัก แต่ทั้งนี้ก็คุ้มครองสิทธิของเสียงข้างน้อยด้วย

๓. หลักการปกครองโดยกฎหมาย

หมายความว่า อำนาจอการปกครองและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ต้องอาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองโดยที่ทุกคนได้รับความยุติธรรม ภายใต้กฎหมายเดียวกัน หรือเสมอภาคกันในกฎหมายได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายเท่าๆ กัน

๔. หลักสิทธิและเสรีภาพ

ประชาชนได้รับการรับรองและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เช่น เสรีภาพในการนับถือศาสนา และปฏิบัติพิธีกรรมในขอบเขตของศาสนา โดยไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นๆ

๕. หลักความเท่าเทียมกัน

ถือว่ามนุษย์เกิดมาด้วยความเท่าเทียมกันในทุกโอกาส ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่แบ่งแยกเพศ ผิว ศาสนา ชนชั้น เรียกว่าไม่ลำเอียงเลือกที่รักมักที่ชัง

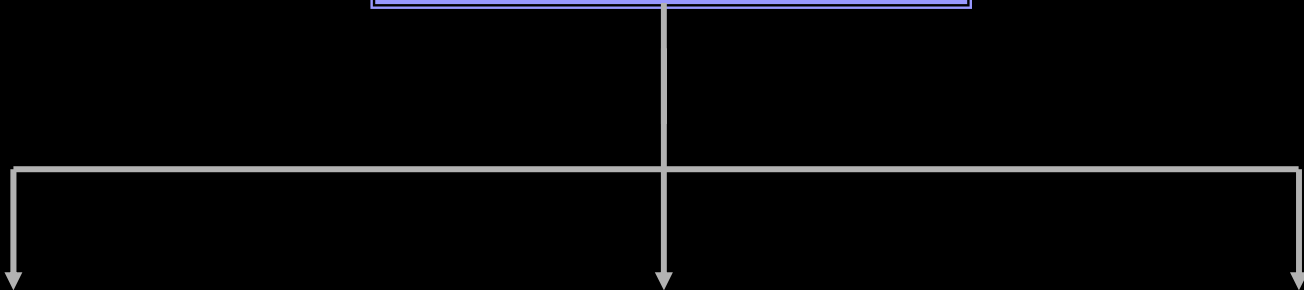
๖. หลักเหตุผล

คือ ฟังเหตุผลของกันและกันเคารพความคิดเห็นของคนอื่น

โครงสร้างการเมืองการปกครอง

พระมหากษัตริย์

ฝ่ายบริหาร

ฝ่ายนิติบัญญัติ

ฝ่ายตุลาการ

๑. อำนาจฝ่ายบริหาร

คือ รัฐบาล ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ใน การบริหารประเทศ กำหนดและปฏิบัติ นโยบาย การพัฒนาประเทศ ออกพระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา และ ข้อบังคับ

๒. อำนาจนิติบัญญัติหรือรัฐสภา

ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา มีอำนาจหน้าที่สำคัญ คือ ออกกฎหมายใช้บังคับแก่ประชาชนทั่วไป ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การอนุมัติงบประมาณ เป็นต้น

๓. ตุลาการหรือศาล

มีอำนาจหน้าที่ในการพิพากษาคัดสินคดีหรือข้อพิจารณา
ต่างๆของประชาชนหรือหน่วยงานระบบศาลแบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือ

ศาลชั้นต้น

ศาลอุทธรณ์

ศาลฎีกา

สิทธิหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศและการใช้อำนาจอธิปไตยของประชาชนผ่านตัวแทน โดยได้ให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้ดังนี้

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ สาระสำคัญคือการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง และตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยเพิ่มขึ้น ตลอดจนปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนเป็นสำคัญ

หน้าที่ของปวงชนชาวไทย

๑. หน้าที่พลเมือง กำหนดให้ประชาชนชาวไทยมีหน้าที่ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ป้องกันประเทศ รับราชการทหาร เสียภาษีอากร พักภัย ปกป้อง สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒. หน้าที่ตามกฎหมายเลือกตั้ง กำหนดให้ประชาชนชาวไทย ทุกคนมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ถ้าใครไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่ เจ้งเหตุก็จะทำให้เสียสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด

ความสำคัญของการเลือกตั้ง

ถ้าประชาชนเลือกพรรคการเมืองที่ตนชอบ และเห็นประโยชน์ของประเทศชาติ และมีคุณธรรมในทุกระดับ ทำหน้าที่แทนเราได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลที่ตามมาก็คือ การกินดีอยู่ดี ประชาชนมีเสรีภาพอยู่เย็นเป็นสุข ประเทศชาติและท้องถิ่นจะเจริญพัฒนา ปัญหาปากท้องของประชาชนได้รับการเยียวยาแก้ไข ทั้งถนนไฟฟ้า ประปา จะเข้ามาสู่พื้นที่ที่มีการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้ทุกคนกินดี อยู่ดี มีงานทำ พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการนำความเจริญมาสู่ท้องถิ่นและประเทศชาติ

แนวทางการเลือกตั้งผู้แทนที่ดี

๑. มีประวัติการทำงานหรือผลงานที่ผ่านมาดี และเป็นที่ยอมรับ

๒. มีคุณธรรมและรู้จักเสียสละ คือ เป็นที่ยอมรับของคนในหมู่บ้าน
ท้องถิ่น โดยส่วนรวมว่าเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งชีวิตส่วนตัวและ
การทำงาน

๓. มีความรู้ ความสามารถ คือ มีการศึกษาพอสมควร และรู้จักวางแผนการพัฒนาหมู่บ้านท้องถิ่นให้ตรงกับความต้องการ และความจำเป็น
ของประชาชนในท้องถิ่น และพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้ประชาชนใน
ท้องถิ่นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

๔. เคารพกฎหมายและระเบียบ และกติกาของบ้านเมือง

แนวทางการเลือกตั้งผู้แทนที่ดี (ต่อ)

๕. มีบทบาทในการส่งเสริม และพัฒนาประชาธิปไตย คือ ต้องเป็นผู้ที่เคารพเสียงส่วนมากยอมรับฟังความคิดเห็นของคนหมู่มากไม่ถือเอาความคิดของตนเอง เป็นความคิดที่ถูกต้องแต่เพียงฝ่ายเดียว

๖. มีการหาเสียงหรือการแนะนำตัวอย่างสร้างสรรค์โดยไม่ทำผิดกติกาเลือกตั้ง

๗. เข้าถึงประชาชนในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น และนำมาแก้ไขโดยเสนอนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน

๘. เป็นแบบอย่างของการรู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวม

๙. กระตุ้น ส่งเสริม ให้ประชาชนรู้จักรวมกลุ่มและแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง